

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 54. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_229-txt-shoot-idm1417/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

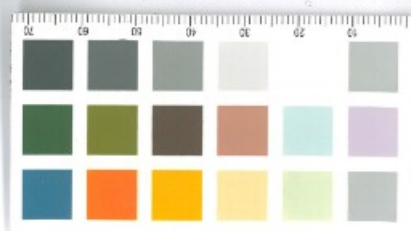
[Læs CC0-erklæringen](#)

seet, men at jeg kan besaae i en Kamp, hvort han maa falde, det tør jeg haabe.

Tilføist tager Rec. Bibelen i Haand, og vil at den skal giere ham tre vigtige Ljensler: bevise at vor Fortolker har læst den som en Døsmær, at jeg har rost ham som en saadan, og læst store Bibelfortolkere, som det der er værre, ja i Modsigelse med mig selv. Visselig, vilde den det, da lønede det Ullagen for min Rec. engang at tage den fat, men fiender jeg Bibelen ret, da tjener den kun dem, som erkiende dens Ret til at herske, og mellem dem er Rec. ikke siden han kalder mig, som ene driver paa at den skal herske og raade uindskrænket, en Folkeforvirrer og falsk Prophet.

Rec. begynder med at sige, at det især er Daniels 12te Kapitel, hvoraf Fortolkeren har taget sine Forklaringer. Allerede dette trænger til Oplysning. Det er nemlig Johannes Aabenbaring c. 13:19 som nøder hoer troende og eftertænkson Christen til henimod Verdens Ende at vente en stor Kristelse og Trængsel, Strid og Seier, som for Verdens Hine overgaar Alt, hvad af saadant før har været tilsyn. Uden disse Spaadomme vilde det ei saa let faldet Christne ind hos de gamle Propheter at søge uopfyldte Spaadomme, men Aabenbaringen tvinger os dertil. Naar vi saaledes læse Dan. 7. om Dyret med de ti Horn, og see det Samme Nab. 13. da maa vi tilbage til Daniel, og see da ogsaa klarlig at Spaadommene i dette syvende

Kapitel gaae lige til Verdens og Tidens Ende. Alt Saadant fortier Rec. Kiøndt Aabenbaringen og Daniels syvende Kapitel bruges mere til at skildre Antichristens Time end Daniels elleve, kun dette tager han for sig, kun paa det vil han henlede Opmærksomheden, og det er ganske klogt, thi det knyttes ei saa uensynlig til Aabenbaringen, der spaaes unagtelig nærmest om Perser og Græker og Antiochus, og kunde Rec. faae Læserne indbildt at Skildringen især gælder sig paa dette Kapitel, da maatte han haabe at have vundet Spil. Han havde det alligevel ikke hos sandhedskiærlige Læsere, thi hvorom gjælder det her? er det Tingen om Fortolkeren har taget feil eller ikke? ingenlunde, thi jeg mener jo selv han har taget noget feil, og det Dvrigt maa Tiden vise; Sagen er, om jeg ved at udgive og rose hin Forklaring har vrist mig, som Folkeforvirrer, som Forsvarer af Bibelsens vilkaarlige Fortolkning, og det skal jeg bevise og kunde ligge til Grund for Skildringen. Rec. tilstaaer jo, at Morten Luther var en herlig Mand og Lærer, og det er vitterligt, at Ingen kunde stærkere hade vilkaarlig Bibelfortolkning end han; men vil Rec. nu behage at opslaa det Sted jeg nys har nævnet i hans Skrifter 6te Deel, da skal han, hvis han ikke vidste det før, med Forstrækkelse see, at den herlige Mand har i dette Stykke været ligesaa stor en Døsmær og Folkeforvirrer, som nærværende Fortolker og jeg,

thi han forklarer det hele Kapitel om den Christne Menighed og det Pavelige Tyrannie, uden derfor at troe Alt var steet ved Reformationen, thi han siger, at der spaaes om, hvorledes Paavedømmet skal falde og undergaar, og sierer til: det er hemmelige og forseglede Taler, der ere vanskelige at ramme før de opfyldes, men derpaa er han vis at det hele Kapitel handler om Antichrist. Hvad vandt Dec. nu med al sin Konst? Intet Mere, end hvad jeg gierne tilfager, at var Luther en Folkeforvirrer, en Døsmer og Sværmer i Bibelfortolkning, da er jeg det ogsaa, men om nu Luther havde forsaaget det Kapitel ligesom Dec., saa blev det dog et mindre vist, at det i sin dybe Mening gaar paa en Tid henimod Verdens Ende, thi naar Man læser Begyndelsen af det talte Kapitel: paa den samme Tid skal det Folk (Aberne) frelses, hver den som findes skreven i Bogen, og mange af dem, som sove i Jordens Skind skal opvaagne, Somme til et evigt Lid og Somme til Glæde, til evig Væmmelse, da behøve vi vel ikke at spørge, hvor vi ere og maa i al Fald drives til Nab. 20. Hvad nu derimod vor Fortolkers Ord om dem der skal forstaaes ved Edom, Moab o. s. v. angaae, da veed jeg ikke om han har Ret, det maa Tiden vise, men at Man kan mene det uden at behandle Bibelen letfindig, skalde Man tro ved at see Luther ogsaa forklare Edom og Ammon og Moab om Christne.

